

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Trecut în registrul special dela Tribunalul
Cluj, Secția III, sub Nr. 111-1938.

„Cerceteze-și fiecare faptele și atunci va avea cuvânt de laudă, dar numai în inima sa și nu prin asemănare cu altul. Căci fiecare va purta partea lui de răspundere.“

Galateni 6, 4-5.

SOLIA ÎNCREDERII

Potrivit unei vechi datine s'au rostit de Anul nou număroase alocuțiuni în toate unghiurile Țării. Semnificația lor a depășit de sigur pe cele din anii precedenți, datorită momentului grav prin care trece omenirea întreagă, și în deosebi cea din Europa.

Nota dominantă a acestor cuvântări este firește îngrijorarea în fața necunoscutului din ziua de mâine, pe care este așa de greu să-l descifrezi cu siguranța profetismului biblic. Noul războiu care tinde să ia proporții mult mai uriașe, decât cel care este încă așa de viu în amintirea noastră, tulbură adânc sufletul popoarelor și ține într'o mare tensiune conștiința factorilor răspunzători din fiecare Stat. Nimenea nu știe ce întorsături pot lua evenimentele și la ce complicații neașteptate sunt în stare să ducă. Infrigurarea ce stăpânește pretutindeni își îndreaptă privirile spre Cer mai mult ca altădată, iar instinctul de conservare caută să mobilizeze cu toată ardoarea forțele disponibile pentru organizarea apărării și prevenirea primejdiilor ce pândesc tănuite în zările înroșite.

Neamurile oneste și creatoare, obsedate încă de imaginea sinistă a ororilor cumplite din războiul trecut, vreau pacea din tot sufletul. De dragul ei consimt toate sacrificiile și privațiunile, confirmând din nou tristul paradox istoric: *si vis pacem para bellum*. Ce dureros să constați iarăș, că nu poți avea pacea decât pregătit de războiu. Sunt sute de ani de când s'a rostit acest adagiu penibil, și el își păstrează încă nezdrențuită cruzimea adevărului său. Pentru că omenirea este încă departe de Hristos. Aici este tragedia ei.

România este silită să ia act de această tragedie, și în viziunea ce se agită astăzi peste neamuri, să facă totul ce-i stă în putere spre a-și apăra existența națională. Nu putem fredona

ariile serafice ale păcii, când în jurul nostru bulbucesc flăcările distrugătoare ale războiului. Suntem prin urmare cu toții în picioare, pregătiți cu sufletele și armele să străjuim sfintele noastre hotare.

Nimic nu zugrăvește mai precis și mai veridic atmosfera României din ceasul de față, decât înălțătoarele cuvântări ale Suveranului nostru din ziua de Anul nou.

„Nu ne întărim — a spus Maiestatea Sa — nu desăvârșim înzestrarea oștirii noastre într'un spirit agresiv, ci într'un spirit de apărare a ceea ce este al nostru și al dreptului conștit prin libera hotărâre a Adunărilor naționale dela Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia. În acest cadru hotărât românesc suntem gata a întinde o mână prietenească ori cui vrea să ne-o strângă cu lealitate“.

Iată voința noastră neclintită de a fi ostașii adevărați ai păcii, în interesul nostru de sigur, dar tot așa de mult și în acela al umanității.

Mentținerea acestei păci rodnice evident nu este în funcție numai de noi, dar cu cât va fi mai puternică unirea conștiințelor românești întru apărarea ei, cu atât sunt mai tari perspectivele ei de a triumfa.

Grație acțiunii eroice și luminate a Celui ce ține în mâini viguroase destinele neamului, solidaritatea noastră națională se afirmă sub amenințările vremii — cu o putere nebănuită. Ordinea în Stat, straja vitejească la hotare și spiritul de jertfă al cetățenilor, ce se oglindesc atât de impresionant pentru înzestrarea oștirii, sunt probele cele mai categorice ale potențialului românesc în fața evenimentelor.

Și termometrul acestei stări de spirit este în ascensiune, pentru că fiecare din noi își dă seama că-și trăiește propria lui soartă prin devotamentul său către soarta țării însași. Fără ea nu însemnăm nimic, prin existența ei liberă își capătă

sensul ei întreg și existența noastră individuală.

De aceea, stăpâniți și azi ca în toate ceasurile istorice de comandamentele divine ale Cerului, noi nu ne temem de cele ce pot veni mâine. Ori cât de înorat ar fi orizontul, o singură lozincă ne încălzește: *să privim viitorul* — cum ne îndeamnă iubitul nostru Suveran

— cu încredere, muncind cu credință și patriotism la întărirea noastră națională.

Este solia domnească cea mai mișcătoare, în ale cărei raze reconfortante Țara întreagă pășește la datorii ei sacre în anul 1940.

Biserica o binecuvântă prin rugăciunile și acțiunea ei sfînșitoare.

Urarea de anul nou a Suveranului către Țară.

— Rostită la radio —

În acest prag de An Nou gândul Meu se îndreaptă cu tot dragul către poporul Meu.

Trecem, o știu toți, prin vremuri de îngrijorare, — deci vremuri în care simțământul de solidaritate națională și de unire împrejurul unui singur gând și unei singure credințe, trebuie să fie mai puternic decât oricând.

Eu, care stau neclintit de veghe ca România să pășească hotărât pe calea dezvoltării ei pașnice, simt mai mult decât orișicine această nevoie, ca toate puterile conștiente ale țării să se pună umăr la umăr ca aceste nevoi să se îplinească.

Mă gândesc deci în această clipă în deosebi la acei cari au

priceput acest imperativ și cari s'au strâns fără șovăire într'un singur mănunchiu, doritori de liniște, împăciuire și de mai bine.

Urarea Mea cea mai fierbinte pentru anul ce vine este: ca Țara Mea să fie ferită de urgie și să prospereze cât mai mult în dezvoltarea ei pașnică; dar, în acelaș timp, această unire sfântă a conștiințelor românești, să ne dea puterea trebuincioasă de a apăra ce este sfântul nostru drept strămoșesc.

Să ne rugăm deci Celui Atotputernic, să ne dăruiască nouă și lumii pacea și buna înțelegere între popoare.

La mulți ani!
Sănătate!

Din pastoralele ierarhilor noștri.

P. S. Episcop Vasile Stan dela Sighet.

„Gândiți-vă numai, iubii mei, pot fi oare socotite ca mărire adusă lui Dumnezeu acele lungi războaie religioase, acele crunte prigoane pornite de creștin împotriva creștinului, acele siluiri ale credinței, de pe urma cărora și neamul nostru mai poartă în suflet și pe corp răni încă nevindecate?!

Socotiți numai, nu sunt oare o mințire a păcii și a buneivoini dintre oameni războaiele din trecut și de astăzi cu acel nesfârșit șir de ucideri între popoare creștine, cu valuri de sânge ce este vărsat din trufie omenască, din poftă de stăpânire și răpire și din bucuria diavolică a înșelăciunii deapropelului, la văzul și auzul cărora ni se oprește răsufierea de groază?!

O, dacă omenirea neînvolburată de patimi s'ar putea astăzi veseli în

tihnă cu toată zidirea lui Dumnezeu, cântând: Cerul și pământul s'au unit astăzi, născându-se Hristos. Astăzi pe pământ a venit și omul la cer s'a suit. Astăzi este văzut cu trup celce din fire este nevăzut. Pentru aceasta laudându-L să-I strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pacea care ne-a dăruit nouă venirea Ta, Mântuitorul nostru, slavă Ție! (Stihiră la litie).

Crescut de biserică în cinstirea bunurilor cerești, neamul nostru în trecutul său n'a tulburat pacea altora. Dar așezat de soarte la încrucișarea drumului năvalnicilor popoare din miazănoapte și răsărit, și a apărut cu îndârjire și vitejie pacea sa. Această înțelepciune, plină de mireasmă îngerească, paza păcii noastre, stă de veghe și astăzi în inima Țării și la hotarele ei, înfrățindu-ne în hotărârea

de a o păzi și în strădania și jertfa de a ni-o păstra. Sunt ceasuri de grea cumpănă în lume, care cer și dela fiecare din noi, să ne facem

deplin datoria de români și să primim cu resemnare și curaj orice jertfă pentru duceața păcii și siguranței noastre.

în suflet, încredințându-Vă pe toți gâzuiți și ajutorului lui Dumnezeu Vă urez tuturor praznic fericit, an nou pacinic dela Dumnezeu, cu sănătate,

mulțumire și bunăsporire în toate. Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus, Amin. (I. Cor. 16, 24)“.

P. S. Episcop Vasile Lăzărescu dela Caransebeș.

„Viața noastră de creștini și buni Români, să stea, de azi încolo, tot mai mult, tot mai fără șovăială și fără împotrivire, sub cărma conștiinței că vom avea să dăm odată seamă de felul cum ne-am folosit de harul și puterea ce ni le-a dobândit Mântuitorul Isus Hristos prin dumnezească Nașterea Sa.

Drept aceea să ne străduim ca încrederea în bunul Dumnezeu și în puterea harică dobândită nouă de Mântuitorul prin intruparea Sa, să fie însoțită din partea noastră de ho-

tărirea și vrerea de a îndeplini, la rândul-ne, tot ceea ce ne stă în putere, pentru a face față îndatoririlor împreunate cu starea și locul ce fiecare din noi deține în viața de obște a Bisericii și a Țării noastre.

Grupați, ca într-o mare familie, toți fiii neamului nostru să stăm strâns uniți în jurul Tronului și al sfințelor așezăminte ale Bisericii și Statului nostru, pentru ca astfel, prin înfrățirea noastră, să asigurăm tăria și rezistența neamului nostru în fața oricăror încercări“.

P. S. Episcop Nicolae Popovici dela Oradea.

„Praznicul Nașterii Domnului este praznicul păcii și al buneivoinii între oameni. Prin el ne trimite Dumnezeu an de an pacea Sa, pacea și bunăînțelegere, ca să rămână la noi pururea. În anul acesta din nefericire prăznuim acest praznic prea sfânt iarăși în bubuiul tunnurilor și în toiu unui războiu care a cuprins în hora lui cele mai mari și mai luminate popoare din Europa. Toate celelalte țări mai mari și mai mici se pregătesc și ele, cu înfrigurare de apărare, ca dacă ceasul nefericitului măcel ar bate și pentru ele să le găsească gata. Țara noastră trebuie să se pregătească și ea, ca să fie gata pentru orice întâmplare, bună sau rea, ușoară sau grea. De aceea, iubiții mei, strânși uniți în jurul Regelui nostru, să aducem pe altarul patriei, încrezători și cu bucurie, după strămoșesc obicei, toate jertfele pe care țara le cere pentru întărirea și apărarea ei nebiruită.

Vă mai îndemn să aveți întru a voastră milostivă grijă pe văduve și pe orfani, pe săraci și familiile tuturor aceluora cari stând de pază la hotare ne apără. Ștergeți toată la-

crima din ochii celor năcăjiți și ajutați, cu mâini de binefăcători. Iubiți-vă ajutați-vă, sfătuiți-vă, mângâiați-vă, îmbărbătați-vă unii pe alții. Căiți-vă! și întru frângerea inimilor spălați păcatele voastre. Rugați-vă neincetat, unii pentru alții și vă sfințiți inimile, ca și întru ele să se poată naște prin lucrarea harului Hristos Domnul nostru în acest praznic. „Ca fii luminii să umblați... răscumpărând vremea căci zilele rele sunt“. (Efes. 5, 9 și 16).

Înalt rugăciunea mea la cer pentru voi și cei iubiți ai voștri, pentru creșterea și bunăsporirea voastră întru cele duhovnicești, pentru țara noastră scumpă și Regele ei, pentru pacea și bunăînțelegere din lume și Vă trimitt tuturor dorința și chemarea mea fierbinte de Crăciun:

Credeți în Evanghelia Domnului și în evanghelia neamului!

Trăiți în poruncile Evangheliei Domnului și ale evangheliei neamului!

Lucrați până la jertfă pentru Evanghelia Domnului și evanghelia neamului.

Cu aceste gânduri și simțăminte

Discursul M. S. Regelui de anul nou.

Răspunzând felicitărilor de Anul nou, ale Guvernului și Corpului diplomatic întruniți la Constanța, M. S. Regele a pronunțat următorul discurs:

Domnule Președinte al Consiliului, Domnilor,

Țin înainte de toate a vă mulțumi din adâncul sufletului pentru caldele cuvinte de urare ce Mi le-ați adresat în numele Guvernului și al Țării.

Urmând ideea că în aceste vremuri este datoria Mea de a petrece aceste mari sărbători în mijlocul aceluora, cari de atâta vreme au fost chemați departe de căminurile lor, să-și facă o sfântă datorie, întărind prin prezența lor pietrele de hotar ale Românișmului, astăzi am venit aci la granița maritimă a Țării să prăznuesc începutul anului înconjurat de ostașii Armatei a II-a.

Ziua de Crăciun ce am petrecut-o printre păzitorii graniței apusene Mi-a lăsat în inimă un sentiment luminos de bucurie și o încredere desăvârșit reînnoită în puterea morală a soldatului român.

Evenimente independente de voința noastră și hotărât nedorite de noi au făcut ca, în anul ce a trecut și în acela care vine, efortul de căpetenie ce va trebui realizat este perfectarea și desăvârșirea Apărării Naționale.

Niciodată această expresie, care adesea s'a considerat ca

o formulă administrativă, nu ia un înțeles mai viu și mai puternic decât astăzi: Apărarea națională. Ea conține scurt și lămurit politica noastră pașnică, dar și hotărâtă.

Nu ne întărim, nu desăvârșim înzestrarea oștirea noastră într'un spirit agresiv, ci într'un spirit decis de apărare a ceea ce este al nostru și al dreptului consfințit prin libera hotărâre a Adunărilor dela Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia.

În acest cadru hotărât românesc suntem gata a întinde mâna prietenească oricui vrea să ne-o strângă cu lealitate.

Noul așezământ constituțional, întărit prin organizarea F. R. N., din sânul căruia am alcătuit Guvernul Meu, ne dă cadrul în care trebuie să se desvolte într'un spirit hotărât de gospodărie activitatea administrativă și politică a țării.

Guvernul a alcătuit un frumos și mare program de înfăptuiri, înfăptuiri cari cer o muncă încordată și o lungă continuitate în acțiune, pe care sunt sigur că, cu sprijinul Meu și al tuturor oamenilor de bine, îl va duce fără șovăire la îndeplinire.

Astăzi, când unitatea politică a Țării, prin F. R. N. s'a alcătuit, punându-se astfel capăt luptelor sterile de interes personal, libertatea de acțiune pentru un program de realizări efectiv și necesar, este asigurată.

Fiecare din noi ne dăm foarte bine seama că timpurile sunt

FOILETON

Un dar de Anul Nou:

Prot. ION GORON:

„Meditații la evangheliile din Duminecile și sărbătorile de peste an“.

Datorită unei pasionate purtări de grijă ce isvorește dintr'o concepție și conștiință mai înaltă, pe care le are luminatul și cărturarul Ierarh, P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan, cu privire la răspândirea pe calea scrisului a deapururi mântuitoarelor lumini ale Evangheliei Mântuitorului nostru Isus Hristos, ieșit-a — pe seama Eparhiei noastre — ca un dar de Anul Nou, al șaselea volum din colecția „Cărțile vieții“, colecție îngrijită personal de P. S. Sa.

Autorul acestui volum, grațios până și în înfățișarea lui grafică, este activul și fecundul publicist bisericesc, „iscusitul tâlcuitor“ al doctrinei creștine: P. C. Sa Păr. prot. Ion Goron, consilierul secției culturale a Consiliului nostru eparhial din Cluj.

Este acesta al doilea volum pe care Părintele Goron îl scoate în colecția „Cărțile vieții“, dar, totatunci, a patra carte scrisă până acum, de P. C. Sa.

Operele-i apărute înainte sunt: „Înainte de Hristos“; „A doua Lege“ și „Tâlcuiri“.

Cetitorii atenți ai noului volum, intitulat „Meditații la evangheliile din duminecile și sărbătorile de peste an“, vor aprecia desigur și în primul rând, valoarea pastoral-formativă, deci didactică a acestei cărți și incontestabila ei utilitate pentru preoțimea satelor și orașelor noastre.

Autorul însuși o numește, precum și este, un „comentar“ la conținutul evangheliilor din duminecile și sărbătorile anului bisericesc întreg.

Din cuprinsul pericopei prescrisă la slujba Sft. Liturghii, autorul, de obicei, își fixează în raza atențiunii sale o singură idee — dogmatică sau morală — pe care o urmărește și ne-o înfățișează succint, (numai pe două pagini) în esențialele ei consecințe teoretice și practice.

Valorile permanente ale creștinismului; virtuțile intelectuale și morale ale creștinului: grija de suflet; credința dreaptă; iubirea de Dumnezeu, de noi înșine și cea față de deapropoale; iertarea; milostenia; rugăciunea; postul; valoarea idealului etc. — ne sunt indicate ca necesare și indispensabile pentru eliberarea și mântuirea individului și a societății, cari, se presupune că voiesc și nizuiesc să se elibereze de sub servituțiile răului sub întreitul său aspect: intelectual, fizic și moral. Cartea subliniază

necesitatea și utilitatea credinței creștine, pe care o propovăduiește Biserica — instituție și factor social de ordin divin pe pământ.

Volumașul simpatic (format 8°) ce numără în total 166 pag., surprinde cu discreție și se acomodează perfect în linia lui de interpretare subtilității planului creștin educativ urmărit de sf. Părinți odată cu alegerea și fixarea textului biblic ce preotul are de explicat în Dumineca sau sărbătoarea respectivă. Am putea spune, că această carte este ceva mai mult decât un comentariu: e un adevărat îndreptar practic în materie de a alcătui o predică bună, de valoare. Preoțimea noastră află în fiecare „meditație“ o predică model în miniatură: Chintesența, planul ei. Dar cu o singură condiție: să se știe în prealabil — după cum e și lesne de aflat — că autorul nu și-a pus în gând să eshaurizeze în comentarea ei, conținutul întreg al adevărilor ce le conține ori le sugerează o pericopă evanghelică. Nu. Ci mai degrabă ne arată, că pentru zidirea sufletească a credincioșilor e mai pedagogic — pentru majoritatea predicatorilor — ca în cadrul unei pericope să se insiste studiat, deci cu o mai hotărâtă șansă de succes, asupra unei singure idei și apoi pe aceasta să o fixeze prin mijloacele cele mai potrivite în atenția ascultătorilor.

greie, dar oricât de grele ar fi ele, națiunea trăește înainte și datorită conducătorilor este de a face din acest traiu un lucru cât mai bun și cât mai folositor obștei naționale.

În timpuri grele ale trecutului, poporul nostru a arătat atât de luminos înaltul său simț patriotic, a arătat că oricari ar fi urgiile vremurilor, România a progresat și și-a afirmat rolul destinat ei în cartea cea mare a civilizației mondiale.

Acest crez, care ne este indicat de trecutul nostru, trebuie să ne dea încrederea desăvârșită în viitor și trebuie să ne dea imboldul trebuincios de a munci fără preget pentru consolidarea și progresul nostru.

În timpuri grele, munca celor cari conduc țara trebuie întărită de efortul înjghebat într'un mănunchiu al tuturor forțelor creatoare și active ale națiunii.

Astăzi nu mai poate să existe un interes personal care să nu

fie încadrat în folosul obștesc; căci, cu cât comunitatea va fi mai întărită și mai mulțumită, cu atât individul se va găsi mai bine apărat și mai bine pus în situația de a-și desvolta interesele în mod folositor și pașnic.

Domnule Președinte al Consiliului, Domnilor,

Oricare ar fi nouriile întunecați cari în momentul de față se întind asupra lumii civilizate, noi să privim viitorul cu încredere; să muncim cu credință și patriotism la întărirea noastră națională.

Cu toții să ne rugăm Celui de Sus, ca să strălucească cât mai repede asupra omenirii razele binecuvântate ale păcii și ale bune înțelegeri între oameni și popoare, ca drumul ascendent al civilizației noastre să nu mai fie oprit și ca toată umanitatea să se bucure de binefacerea ei.

La bisericile sau casele de rugăciuni ale celorlalte culte, vor participa delegați ai șefilor autorităților arătați la aliniatul prim și ai armatei. În măsura posibilului, acești delegați vor aparține cultului bisericii sau casei de rugăciuni unde se oficiază serviciul religios.

Art. III. — Dacă la solemnitate ia parte și trupă sub arme, aceasta va participa la serviciul religios dela biserica ortodoxă.

Trupa sub arme va lua parte și la solemnitățile dela catedralele episcopale ale Bisericii gr. catolice din Blaj, Cluj, Oradea, Lugoj și Baia-Mare.

Premilitarii vor participa la serviciile religioase ce se vor oficia la bisericile sau casele de rugăciuni ale cultelor cărora aparțin.

Art. IV. — Elevii școlilor de Stat sau confesionale vor participa la serviciile religioase ce se vor oficia la bisericile sau casele de rugăciuni ale cultelor cărora ei aparțin.

Art. V. — Cu executarea dispozițiilor acestui jurnal se însărcinează miniștrii: Cultelor, Internelor, Apărării Naționale, Aerului și Marinei și Educațiunii Naționale.

Art. VI. — Dispozițiile din jurnalele Consiliului de miniștri anterioare se anulează.

INFORMAȚIUNI

Suveranul în Basarabia.

M. S. Regele Carol II-lea, după mângăierea adusă ostasilor de pe frontul de vest și cel maritim, a ținut să-i viziteze și pe cei dela granița Nistrului, chiar în ziua Bobotezei. La recepția din Chișinău M. Sa a rostit o înălțătoare cuvântare în care a spus: „Sentimentul pe care-l am totdeauna când pășesc pe această bucată de pământ, dintre Prut și Nistru este că nu vin într'o țară realipită României, ci vin într'o țară care a fost, este și va fi întotdeauna pământ românesc“.

Boboteaza în Cluj.

Cu tot gerul din ziua de 6 c. praznicul sfânt al botezului Domnului a întrunit în Catedrala noastră un mare număr de credincioși, în frunte cu toți șefii autorităților civile și militare. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un mare sobor de preoți. După terminarea ei preoții și credincioșii s'au încolonat și în frunte cu praporii și muzica militară au parcurs străzile Clujului până la Someș, unde s'a făcut de

către P. S. Episcop Nicolae slujba cea mare a sfințirii apelor și botezarea credincioșilor. La înapoiere autoritățile și publicul s'au oprit, în frunte cu P. S. Episcop Nicolae, în fața Cercului militar, unde a avut loc defilarea trupelor.

Ședința plenară a Consiliului eparhial.

În ziua de 9 I. c. a avut loc o ședință plenară a Consiliului eparhial, sub președinția P. S. Episcop Nicolae Colan. La ordinea zilei au fost alegerea de protopop din Turda, întregirea postului de protopop din Bistrița, chestiunea localurilor școlilor confesionale și alte probleme curente.

Conferința protopopilor.

Pe ziua de Marți 9 I. c. au fost convocați la Cluj în conferință anuală toți protopopii eparhiei noastre. Ea a avut loc la reședința episcopescă sub presidiul P. S. Episcop Nicolae Colan. S'au desbătut o serie de probleme de interes general bisericesc. Vom reveni mai pe larg asupra celor discutate în numărul viitor.

Serviciile religioase la solemnitățile naționale

Monitorul Oficial a publicat înainte de Crăciun următorul jurnal al Consiliului de miniștri:

Art. I. — Toate cultele vor oficia servicii religioase la solemnitățile naționale și la cele ale Familiei Domnitoare.

Oru căna se vor oficia aceste servicii religioase, va fi fixată în fiecare județ de prefectul județului.

D-nii rezidenți regali, în orașele de reședință ale ținuturilor și d-nii prefecti în celelalte orașe, la fixarea orei pentru oficierea serviciilor religioase la diferitele solemnități naționale și ale Familiei Domnitoare, vor lua înțelegere în prealabil cu chiriarhul locului, sau cu protoereul respectiv, în localitățile nereședințe de episcopie sau mitropolie.

Art. II. — În afară de cazul când legi, regulamente sau dispozițiuni speciale nu dispun participarea în corpore la serviciile religioase ce se vor oficia la solemnitățile naționale și la cele ale Familiei Domnitoare, vor lua parte șefii autorităților de Stat, județ sau comună și ai instituțiilor de

pinzând de acestea, cum și comandantul celei mai mari unități din garnizoană; ei vor participa la serviciul religios ce se va oficia la biserica ortodoxă română din localitate.

Dacă în localitate este biserica greco-catolică, ajutorii șefilor autorităților de Stat, județ sau comună, cum și ajutorul comandantului celei mai mari unități din garnizoană, vor lua parte la serviciul religios ce se va oficia la această biserică.

Este de notat, că stilul întregului comentariu, pe lângă notele de susținere estetico literare, o dominantă esențial intelectuală. Prin ceea ce înțelegem că această carte se adresează, pune în mișcare și aprinde în cetitor, în primul rând, rezortul intelectual — de lumină — și apoi pe cel de voință și afectiv. Ne face impresia că autorul voit pune accentul mai mult pe aspectul intelectual (și nu mistic) al credinței, poate mâncând în lucrarea sa tocmai dela principiul mântuitor enunțat de Isus Hristos prin cuvintele: „Aceasta este viața de veci...“ „Iar viața vecinică aceasta este ca să te cunoască pe tine, singurul, adevăratul Dumnezeu“.

Mai e această carte, în fond ca și în formă, o fiică legitimă a vremii noastre, care cere chiar și în această materie a scrisului bisericesc: idei, esență, ritm viu în gândire, documentare științifică de calitate și cât mai concentrată.

Dar taina cărții, calitatea ei didactică (în materia ei), efectul ei pozitiv, ziditor pentru cetitori, rezidă în orizontul și atmosfera ei spirituală. Ea împrumută cetitorului un câmp de privire nu numai vast, ci într'un anumit sens chiar neîngrădit și-i creiază o atmosferă cu totul pură, sănătoasă și deadreptul tonică, fortificantă pentru respirația lui sufletească; căci este cu adevărat o pricepere

investită cu atributul de artă, când ai reușit să elimini total, dar absolut total, din judecățile emise, din cuprinsul întreg al unei cărți de asemenea natură, tot ce ar putea fi vătămător: „bacteriile“, „microbii“ spirituali ai utopiilor ispititoare, ai revelațiilor zadarnice; deci agenții morali negativi și greu de diagnosticat în asemenea scrieri, cari excită chiar în starea lor cea mai latentă, partea slabă a fanteziei noastre, antrenându-o păgubitor în zămislirea deșartelor iluzii.

Tot așa, un cuvânt bun se poate spune și despre fineța și discreția — tactul pedagogic — pe care cârticica aceasta, puțină doar în înfățișarea ei le are în ceea ce am putea numi intenționalitatea ei moralizatoare cât și cea de a fi educatoarea unei credințe care dreaptă și luminată se vrea a fi.

Sper a nu mă înșela, când din elementele acestea cari surprind metoda de lucru a cărții, deduc însăși principiile noetice cari alcătuiesc structura cărții. Principiul călăuzitor, de direcție, care prezidează lucrarea e cel dogmatic, până când „salahorul“, cel ce aleargă, caută, verifică și furnizează materialul de construcție, este cel pe care Apologetica creștină îl numește principiul ei: realist-empiric-ideal.

Pentru că un comentariu, reușit, este o muncă de fină abstracție; o combinație de principii, care —

analitic vorbind — ne dă un împătrit aspect în înfățișarea și documentarea ideilor sesizate. Putința de a stăpâni cu succes o astfel de metodă în alcătuirea unei cărți, e un semn și un secret care vizează direct factura intelectuală a autorului.

Ca să vorbim, de încheere, în mod direct, ceva și despre autor, vom spune că, e de remarcă îndemnarea ce o are, de a doza și combina în expunerea sa, elementele psihologice cu cele sociologice în așa măsură, încât să ne prezinte prin cele 76 de meditații ale cărții, o perspectivă de viață creștină, viabilă, demnă de a constitui ceea ce atât de categoric ni s'a poruncit și fixat, ca un ideal suprem de realizat: Împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Dealtfel, examinată din alt punct de vedere, cartea aceasta nu-i decât ilustrarea unei concepții clare, pozitive, sănătoase, social-pragmatică pe care autorul o are atât de bine pusă la punct, asupra rolului ce Biserica lui Hristos e chemată să-l aibă permanent în societatea omenească: O Biserică mereu „vie“, pe calea divinului și veșnicului ei destin hotărât de milostivirile Cerului.

Pavel Dab

Cetiți și răspândiți „Viața Ilustrată“

Cuvântarea M. S. Regelui din Chișinău.

Cu adâncă bucurie în suflet am găsit nimerit ca această serbare a Botezului Domnului să o petrec în mijlocul ostașilor păzitori ai graniței noastre răsăritene și în acelaș timp să mi prilejuiesc puțința de a veni astăzi în această Cetate basarabeană.

Totdeauna când pășesc pe această bucată de pământ dintre Nistru și Prut, nu am impresia că vin într-o țară realipită României, ci vin într-o țară care a fost, este și va fi totdeauna pământ românesc. (Urale prelungite).

Urmele marilor Voevozi, la Cetatea Albă, Hotin, Soroca și alte localități, sunt pilde vii ale acestui trecut și sunt cheazăii sigure ale viitorului.

Cetățile care au fost atâtea veacuri străjuitoare efective ale unei graniți în sufletul nostru tuturor și a celor de aci și a celor din alte părți ale pământului românesc, trebuie să însemne astăzi străjuitoare morale a ceea ce este și va fi veșnic românesc.

Sentimentele cu cari am fost primit pentru mine oîncurajare și un îmbold cât se poate de puternic.

Cuvintele pe care mi le-au adus minoritățile din această parte a țării m'au mișcat. Sunt extrem de mișcat de a putea auzi prin glasul lor că trăesc mulțumiți și că dorința lor vie este de a face parte cu trup și suflet

din entitatea românească, păstrându-și graiul și credința. Dacă suntem cu toții un singur neam, supus unui singur crez și unei singure dorinți, vom putea înfrunta orice dușman și rezista contra oricărei vitregii.

Acest gând al unirii tuturor puterilor românești — oricare ar fi obârșia lor — este un gând care mă muncește an de an și care azi am bucuria de a-l vedea că se împlinește.

Cântecele vechi ale poezilor noștri spun cum dușmanul nu poate străbate acolo unde este unire. Unire trebuie să fie veșnic în sufletul tuturor Românilor.

Acestea nu sunt cuvinte, ele trebuie să fie fapte, ale tuturor care își iubesc Patria și care vor în sufletul lor ca granițele veșnice ale României să nu fie niciodată cotropite. Căci numai prin unire țara va fi veșnic și hotărît apărată.

Sunt sigur că cei cari trăiesc în această parte a țării și alături de ei întreagă țară, păstrează în sufletele lor aceiași hotărîre de unire care este fapt împlinit și care nu va putea fi niciodată stîrbit de pe fața pământului românesc și din sufletele tuturor Românilor.

Cu acest gând să ne oțelim deci sufletele. Nici un dușman să nu pună piciorul pe ceea ce este sfânt și veșnic românesc. (Urale prelungite).

Italia despre România și Ungaria. Pe urma întrevederii dela Veneția între contele Ciano și contele Csáky, ministru de externe al Ungariei, presa italiană scrie cu privire la raporturile dintre România și Ungaria: „Istoria actualului războiu sfătuește crearea unui nou sistem de raporturi întemeiat pe încredere și colaborare reciprocă. Prezența Rusiei la frontierele României și Ungariei în-deamnă Bucureștiul și Budapesta să ia în considerare interesele comune“. Țara noastră a răspuns de Anul nou, prin glasul autorizat al Suveranului. E rândul Budapestei acum să vorbească.

† **Grigorie Trancu-Iași.** În ziua de 7 I. c. a încetat subit din viață la locuința sa din București prof. Gr. Trancu-Iași. Figură bine cunoscută în toate cercurile țării pentru activitatea sa multilaterală, defunctul a activat în cadrul fostului partid al Mareșalului Averescu. Moare în vârstă de 66 ani. Dumnezeu să-l odihnească cu cei drepti.

Cetățenii anulate. Monitorul oficial publică un jurnal al Consiliului de miniștri prin care se retrage cetățenia română unui număr de 207 indivizi, cari s'au introdus în țară în mod fraudulos. Faptul nu ne surprinde cunoscând abuzurile la cari au recurs atâtea străini, spre a se pripăși în țara noastră bogată și tolerantă. Imprejurările de azi cer cea mai severă vigilență și o revizuire radicală a tuturor nepoștiiilor, cari

dăunează interesele țării și ale autohtonilor exploatați de acești profitori dușmani.

Jalea din Turcia. După catastrofa provocată de cutremurele de pământ, Turcia suferă noui lovituri ale soartei prin inundațiile cauzate de ploii torențiale, cărora li se adaugă acum a treia plagă, ivirea tifosului exantematic, ce seceră o populație nenorocită rămasă fără adăpost și fără hrană. Lumea întreagă este profund impresionată de aceste năpăști căzute asupra unui popor bun, cinstit și pașnic, în plină renaștere națională. Ce mult înseamnă în aceste clipe de doliu, ajutoarele ce i se trimit din toate colțurile pământului.

O proclamație către cehoslovaci. La Paris a luat ființă un comitet național pus sub conducerea d. E. Beneș fostul președinte al Cehoslovaciei, al cărui scop este refacerea statului desființat. Într-o proclamație recentă adresată cehilor și slovacilor din străinătate, sunt chemați să se înscrie voluntari în armata franceză sau engleză, spre a contribui astfel la recucerirea țării pierdute. Un ordin recent mobilizează pe toți cehoslovacii din Anglia și Dominionuri.

Valoarea hârtiei vechi. În Franța s'au luat măsuri întinse pentru colecționarea hârtiei vechi. Anul trecut s'au strâns 235.000 tone, reducând simțitor prin aceasta importul de pastă de hârtie și celuloză. Acest import reprezintă în 1937 suma de 3 miliarde și jumătate franci.

Exemplul Franței ar putea fi urmat și de noi, cari dispunem de maculatură destulă, ce se risipește pe maldane.

Buletinul războiului. Pe frontul de vest acțiuni de patrulare și recunoașteri aviatice reduse, din cauza gerului. Se semnalează totuș doborîri de avioane de ambele părți. Pe mare câteva noi scufundări de vapoare. În nord finlandezii au distrus calea ferată sovietică spre Murmansk și în unele regiuni au pătruns 40 km. pe teritoriul rusesc. Trupele roșii intensifică atacurile contra liniei Mannerheim, pe care vor s'o străpungă cu orice sacrificii. Finlanda cere ajutoare grabnice, spre a face față ofensivei sovietice.

Consiliul eparhial ort. rom. Cluj.

7878/1939.

Comunicat.

În legătură cu ordinul nostru de sub Nr. 7319/1939, comunicăm în copie adresa Direcțiunei generale a C. F. R. cu Nr. 139062 R. A. 1939 Dir. Comercială, care cuprinde noile dispozițiuni cu privire la prelungirea și vizarea carnetelor cu 50% pe C. F. R. pentru funcționarii publici și membrii familiilor acestora, începând dela 1 Ianuarie 1940 încolo.

„Avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că dela 1 Ianuarie 1940, carnetele cu 50% reducere ale funcționarilor publici și membrilor lor de familie, pot fi vizate trimestrial, pe spațiile disponibile, ce eventual unele din actualele carnete ar mai avea disponibile în interior, chiar dacă rubricile disponibile pentru viză aparțin trimestrelor sau anilor expirați.

În acest caz se vor anula cu cerneală mențiunile de dată necorespunzătoare, scriindu-se în schimb, clar și vizibil, trimestrul și anul pentru care se face viza.

Pentru carnetele expirate și cari nu mai au nici un spațiu disponibil pentru viză, Direcțiunea generală CFR a aprobat să se atașeze acestora foi anexe pentru viză.

Deoarece viza pentru anexe se va face începând cu trimestrul Aprilie 1940, carnetele cari pentru trimestrul Ianuarie 1940, nu au nici un spațiu disponibil pentru viză, vor fi vizate în mod excepțional, pe pagina doua, pagina ce nu are nici un text imprimat.

Se va menționa: „viza pentru trimestrul Ianuarie 1940“, aplicându-se timbrul de drumuri pe acest trimestru.

Distribuirea anexelor pentru viză, anexe ce vor intra în vigoare la 1 Aprilie 1940 va începe chiar în cursul lunii Ianuarie 1940.

Nu se vor cere foi anexă decât pentru carnetele lipsite complet de rubrici disponibile pentru viză.

Cererea și atașarea anexei se va face deci numai în momentul când toate rubricile din interiorul carnetelor destinate vizei sunt epuizate.

Modalitățile de procurare și atașarea anexelor sunt următoarele: Se achită la orice casă C.F.R., suma corespunzătoare cantității de foi anexe solicitate, costul unei singure anexe fiind de 5 Lei.

Se recomandă a se concentra valoarea a cât mai numeroase anexe într-o singură chitanță, ușurându-se astfel operațiunile de control.

Se înaintează chitanța împreună cu o adresă din partea instituției Dv., Diviziei C. I. b., Str. Fabrica de Chibrituri Nr. 3.

Pe lângă adresă se va atașa un tablou în dublu exemplar cuprinzând următoarele date: numărul de ordine, numărul carnetelor pentru care se cer anexele, clasa, numele titularului, calitatea și numărul actului, Decretului sau deciziei de numire.

Pentru membrii de familie se va indica numărul actului de numire în serviciu a capului de familie, iar pentru copii data nașterii.

Aceste tablouri se vor întocmi numai pe borderourile cu cari de obicei se prezintă carnetele la viză.

Anexele prevăzute cu numărul corespunzător al carnetului de identitate se vor elibera delegaților Dvs. autorizați a le ridica.

După primirea anexelor acestea se vor complecta de Dvs. cu numele și calitatea titularului și cu semnătura organului autorizat a semna ca emitent carnetele personalului.

Anexele astfel completate se vor lipi pe partea interioară a ultimei coperte (pag. 3-a a copertei).

Vă aducem la cunoștință că formularul anexă fiind strict socotit urmează a ni se înapoia orice exemplar stricat sau neutilizat, pentru a fi scăzut din evidență.

Pentru exemplarele stricate nu se restituie costul.

Carnetele cu 75% reducere tip militar — având viza anuală, vor fi vizate în continuare pe anul viitor — în cazul când dispun de spațiul necesar.

Pentru cele a căror spațiu pentru viză sunt epuizate se va cere foi anexe în condițiunile arătate mai sus.

Din cauza numărului mare de cereri de foi anexe, Direcția C.F.R. nu va putea elibera aceste foi mai curând de 30 zile dela depunerea borderoului susmenționat.

Borderourile făcute pe alte formulare ca cele prevăzute mai sus se vor refuza.

Director comercial ss. *Miclescu*, Șeful serv. C. 2 ss. *indescifrabil*“.

Invităm pe P. C. Protopopi și Preoți să se conformeze întotdeauna acestor dispozițiuni, pentru a înconjura orice neplăceri și contravenții la cari se expun în cazul când vor fi găsiți în tren cu carnetul necompletat, așa cum prevede ordinul acesta. Cluj, la 2 Ianuarie 1940.

Consiliul eparhial.

No. 101/31939 Prot. (1) 2—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. II *Vătava*, protopopiatul Reghin, prin aceasta se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. 5000 lei anual chirie până la edificarea locuinței.
3. Sesiune parohială 32 jugh. arător, cositor și fânaș.
4. Venitele stolare obicinuite în parohie.
5. Lemne de foc în pădure.
6. Una felderă de porumb sfărmit dela fiecare casă.

Candidații își vor înainta în termen cererea cu toate documentele Veneratului Consiliu Eparhial din Cluj. Iar în parohie se pot prezenta numai cu aprobarea P. Sf. nostru Episcop și cu avizul oficiului protopop. Reghin, la 5 Decembrie 1939.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopes.

I. Maloș, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.